

Den af Trykkeselskabet udgivne, af Prof. Thiele skrevne Levnetsbeskrivelse af Thorvaldsen er nu udkommen, og erholdes for 10 $\frac{1}{2}$. Den er nærmest bestemt for den egentlige Almue, og er affattet i en saa ægte folkelig, godlidsende og naiv Tone, at den kan tjene til Mønster paa dette Slags Foredrag, hvortil Trangen hos os er langt større end i Tyskland. Det er ikke blot sproget, de fleste simple, klare Constructioner, disse jævne, let forståelige Udtryk, der give Skriftet sin populære Karakter, men det er hele den poetiske Opfattelse af det herlige Stof, men det er hele den barnlige, næsten rørende Fremstilling, der saa heldigen slutter sig til Almuens Forestillingsmaade, saa vindrigt ordner sig ind i dens sædvanlige Kredse af Beskrivelser og Følelser, at det sikkert ogsaa vil leve sig ind i den. Fra dette Standpunkt kunne vi heller ikke gaar ind paa en Maade appellerer til Ansuetter, som i og for sig hvile paa en fast Grund, men som dog udgjøre en ikke ubetydelig Deel af Menigmands Livsbillede, saaledes som dette af den foregaaende historiske Verdensudvikling er nedrevet til ham. Vi sigte herved naturligtvis til de omfattende Beskrivelser af, hvorledes Keisere og Konger have besøgt og omfavnnet Thorvaldsen, sendt ham Ordener og Titler o. desl.; thi hvorvel dette naturligtvis ikke blot er faa forbyr hans Værd, eller endog afgive et nogenlunde vigtigt Vidnesbyrd om hans Storhed, hvorvel vi f. Er. antage, at naar Thorvaldsen og Kongen af Bayern give hinanden Haanden, dette er til større Ære for den sidste end for den Første, saa ligger Venerationen for denne Verdens Magthavere dog saa ganske i den uophyede Almues aandige Standpunkt, at vi ikke kunne andet end billige, at Forfatteren har benyttet den. I denne Connection ligger der ikke nogen Falshed, thi vil man virke paa Almuen, saa er det nødvendigt at gaar ind paa dens Ansuetter, nødvendigt at bygge paa det Fundament, som findes i dens foregaaende Dannelse, og intet er urigtigt, end at ville indvinge en fremmed Betragtningssaa, hvor rigtig den end maatte være, i en Sjælsstand, hvori den ikke kan slaae Rodder. Hvorvel vi alt saa mene, at en Omfavnelse af Keiser Alexander eller et Haandtryk af Ludvig af Bayern intet beviser, saa er det dog rigtigt at føre disse Vidner for et Forum, hvor deres Vidnesbyrd vil blive antaget som Bevis, fordi det hos Almuen vil begrunde og styrke Overbevisningen om Thorvaldsens Storhed, og i det Hele om Beværingen af Kunst og Konstværk, naar de erfare, at selv de, som det sjældent seilagtige — ere oplærte til at betragte som det største paa Jorden, har maattet hylde den. Deri søge vi da den almindeligere Nyttighed af dette ypperlige lille Skrift, at det maa vække og nære Respecken for den sande Dygtighed, for den Storhed, som ikke er begrundet paa udyrsk og tilfældige Lykkes Fortrin, men paa indre værdigt Gehalt, paa disse Mændens Fortrin, der vel ogsaa ere Himlens Gave, men for hvis Magt og Herlighed hver brav Mand med Glæde bøier sig. Det er en saadan Anerkjendelse af Geniets Souverænitæt, som dette Skrift vil befordre, og dertil vil et smukt lille Digt af — vi kunne vel sige — Digteren S. C. Ørsted, der er astrykt foran som et Slags Indledning, sikkert ogsaa bidrage til. Og ved et Sids deraf vil det udbrede Kundskab om Thorvaldsen og Kærlighed til ham, og vil saaledes navnlig i dette Aarblik fremme det skjønne Foretagende, som vel trods alle Ansigtelser som det ligesom enhver ny og dristig Plan maa lide, vil naae det forenskede Maa, til Ære og Glæde for Danmark, blandt hvis herligste Minde der Thorvaldsens Navn vil skimte som en lyende Stjerne. — (Meddeelt.)

Fra Slagelse erfarede, at der i den sene Tid skal være foretaget mange Smaatyverier. Saaledes er der i et Tidløb af 14 Dage bortstjålet, mod al Sammelighed, fra en Justitsembedsmand: en lækker Dyrefælde, der hang paa en Gavl neppe 3 Alen ud fra og lige over for Sovekammeret, hvori en Baagekone var og havde tændt Lys; men dette Tyveri skjulder man ogsaa, til Ære for Mennefsheeden, en Hund for, som strax er bleven fængslet, men intet vil bekjende. — Fremdeles er der ved at opbryde en Kiste bortstjålet fra en Tjenestefarl 100 Rbd. og et Pibetoi. Mandsagning fandt imidlertid ikke strax Sted hos den Mistænkte i Landjurisdictionen, da Bedkommende, hos hvem Tillidelse dertil blev begjæret, fandt det ubensigtsmæssigt at efterspore Penge, og Pibetoiet ikke strax blev savnet. — Men mest drives Tyveri med at af-

stære Hestehaler, og der hengaaer neppe nogen Torvedag uden at denne Forbrydelse begaaes i Kjøbmændenes Stalde paa saavel Kjøbmændenes som Bondernes Heste, Gierne til ikke ringe Tab og Uregelse. Og det er heller ikke ganske Spøg for dem; thi Hestene vanvires jo ved saadan Beklipping, deres Værdi formindskes, og Bonden, som saaledes kommer tilført i en Mand's Gaard, ere ikke for at tage derind igjen, hvorover Søgningen altsaa gaaer fra Stedet. — Dog ikke nok dermed; Tyvenes Hang eller Trang er endog saa gaaet dertil, at de bortsnappe Maden paa Jlden. Saaledes blev der for nogle Dage siden i en i stor Drift værende Kjøbmands Kjøkken stjaalet Kjødet af Gryden, som stod til Kog paa Jlden for Folkene. Dette synes dog noget nærgaaende, hvis det ikke engang kommer dertil, at man stjæler Maden af Munden paa Folk. — Uden at ville sige noget paa Lingen selv, led Respektfuldheden i samme Tidsløb et temmeligt Skaar, ved en interessant Godmodighed, som en Brøstjaalen viste mod sin Tyv. Denne — en aldrende Haandværksmand — havde ved helligs Dag beendiget, og var lykkelig og velkommen afsted til Tingsted dermed, da han af Gieren blev antruffen. I Stedet for nu at flygte eller skjule Gjerningen, gif Tyven med Frimodighed Kosternes Gier imøde med de Ord: „Jeg veed, hvad De søger; her er deres Klæder; jeg har taget dem af Trang og beder Dem derfor at tilgive mig.“ Den Bestjaalne, uden at hensee til sin Strabadse og Udgift ved at ride paa en leiet Hest cirka 4 Mil, fandt Grunden antagelig, og gav endnu ven i Kjøbet Tyven en Mark til Rejsepenge, hvormed denne Justitsfoged saaledes var ageret og paa-fjendt. — Hvad nu Tyverierne af Fødemidler og Hestehaler i øvrigt angaaer, da turde det maaskee ikke være saa ganske ugrundet at søge Forsørerne mellem den Mængde af omløbende Børn, som streife om ved Dørre, i Porte og Gaarde, medhavende store Poser, snart paa Kynde, for at bede om lidt, snart foregivende at sanke Been og Glasstaa osv., da saadanne, ved det at man er vant til at see dem, ikke hendrage Opmærksomheden paa sig, og derfor let kunne forsøve Gjerningen og strax skjule Kosterne i deres Poser, foruden at deres Kammerater, uden at der lægges Mærke dertil, kunne signalisere den beledige Tid og overhængende Fare. Langt fra at gjøre nogen bestemt Sigtelse i saa Henseende, skjøndt dog ikke rettere, end at der af de anførte Grunde bør skenkes Tiltag, og derfor let kunne forsøve Gjerningen og strax skjule Kosterne i deres Poser, foruden at deres Kammerater, uden at der lægges Mærke dertil, kunne signalisere den beledige Tid og overhængende Fare. Langt fra at gjøre nogen bestemt Sigtelse i saa Henseende, skjøndt dog ikke rettere, end at der af de anførte Grunde bør skenkes Tiltag, og derfor let kunne forsøve Gjerningen og strax skjule Kosterne i deres Poser, foruden at deres Kammerater, uden at der lægges Mærke dertil, kunne signalisere den beledige Tid og overhængende Fare. Langt fra at gjøre nogen bestemt Sigtelse i saa Henseende, skjøndt dog ikke rettere, end at der af de anførte Grunde bør skenkes Tiltag, og derfor let kunne forsøve Gjerningen og strax skjule Kosterne i deres Poser, foruden at deres Kammerater, uden at der lægges Mærke dertil, kunne signalisere den beledige Tid og overhængende Fare.

— Cutin den 19de Febr. Overappellationsretten i Oldenburg har endelig afgivet sin definitive Kjendelse angaaende de for Kammerherre v. Quatens Nord Anklagede: Koch og Wister, der lyder saaledes: „Koch bør være fri og skyldfri, samt erholde Stadesløsholdelse; Wister bør ligeledes være fri, af Mangel paa Beviser ustraffet, men kun afsløres ab instantia, og forpligtes til at Stortugtens Naade, at disse betydelige Omkostninger ikke vilde blive ham affordrede, men selv da har man kun det bedrøvelige Resultat af denne langvarige Undersøgelse, at der ikke er bleven opdagen nogen Gjerningsmand til Forbrydelsen, at den for skyldfri erkjendte Koch har siddet 6 Aar og 329 Dage i Fængsel, og at, med Henhyn til Indicierne mod hans Ulykkes Staldbrøder, Wister, de arede Dommere tvende Kjendelser træde i partiel Conflict til hinanden.“ (Neue Zeitung.)

Spørgsmaal til Theaterdirectionen.

En Mandags-Abonnent ønsker at vide, hvorfor der forrige Saison om Mandagen kun blev givet eet Sörgespil, nemlig „Ludvig den 11te“, og hvorfor der hidtil i denne Saison om Mandagen ogsaa kun er givet eet Sörgespil, som ogsaa var „Ludvig den 11te.“

Det kongelige Theater. — I morgen (Torsdag) opføres: Capriciosa.

Færbig fra Trykkeriet Onsdag Eftermiddag Kl. 5.

For dette Blad tegner man sig heri Staden paa Hjernet af Adel- og Gothersgade, Nr. 8 i Stuen, og i Provindserne paa alle kongelige Postcontoirer; Prisen er kvartaliter 2 Rbd. 48 s. og 2 s. for indenbyes og 3 Rbd. 8 s. Sølv for udenbyes Abonnenter.

Trykt, med Hurtigpresse, i det Kongelige Officin, ved Carl E. Werner.